

[Poul Dam.]

sige: dette er holdt op, men vi skal jo, som det hedder, af hensyn til at forebygge forbrydelser stadig væk samle noget materiale.

Vi mener principielt, at hele denne indstilling, at politiet skal gøre et såkaldt forebyggende arbejde, rummer en risiko for menneskers frihed, som er af ganske betydeligt omfang. Hr. Sigsgaard nævnedes ét område — der er vel også en række andre — hvor man samler en masse materiale om folk, som er, skal vi sige latente lovovertrædere, og hvem der er latente lovovertrædere, det afgør, som det er nu, alene politiet; der er ikke nogen som helst kontrol med denne virksomhed. Hele denne forebyggende virksomhed kan ofte risikere at blive et skalkeskjul for urimelige frihedsindgreb, og vi ønsker at komme af med den totalt, ikke alene med de hemmelige kartoteker, sådan som de hidtil er blevet defineret.

Der har også været rejst andre spørgsmål. Jeg skal nævne, at når man siger, at tanken om et almindeligt forbud mod oplysningsbureauers virksomhed ikke er realistisk, så er argumentet ikke nyt for mig. Jeg ved, at man siger, at af hensyn til erhvervslivet og til økonomien skal man have disse bureauer, som gør rede for folks økonomiske forhold. Nu har jeg ikke så forfærdelig megen medlidenhed med erhvervslivet; den risiko, der er i den sammenhæng, må erhvervslivet nok kunne bære. Men det er givet, at under dække af dette hensyn indsamles der urimeligt meget materiale, og det indsamles ofte på urimelig måde, også fordi vi ikke engang har fået en lovgivning om kontrol med oplysningsbureauernes arbejde. Det er dog et minimum, selv om jeg principielt stadig væk mener, at tanken om et egentligt forbud burde være realistisk. Det er muligt, verden ikke er så forstandig endnu, at det er realistisk, men det må man så konstatere.

Justitsministeren og også andre mente, at det var tvivlsomt, om man som foreslået i forslaget punkt 4 kunne indføre regler, der vedrørte de private. Ja men det er nødvendigt. Hvis man ikke indfører disse regler vedrørende de private, er en eventuel hæderlig fremgangsmåde fra det offentliges side ikke så forfærdelig meget bevendt; ganske særlig med den nuværende regering, der jo ønsker at indskrænke det offentliges

virksomhed forholdsvis, er det jo af ganske særlig betydning, at man gør noget på det private område. Vi kender det jo noget herhjemme fra, hvor der er kommet noget frem — endnu mere fra den store verden, fra Amerika, hvor man mærker, at de konformistiske tendenser fra arbejdsgiverside og arbejdslederside lægger et helt utilbørligt pres på mennesker, hvor man spørger dem om en kolossal masse uvedkommende ting i stedet for at holde sig til det, der er relevant for en ansættelse, altså spørgsmålene om kvalifikationer og tidligere erfaringer. At jeg meget vel kan se, at der ved visse betroede stillinger som kassererstillinger og lignende kan være nogen mening i at snakke lidt grundigere med en mand, er da helt klart; det vil naturligvis være relativ urealistisk og også uforsvarligt at ansætte professionelle bedragere og folk med en elendig økonomi i kassererstillinger. Så skal man i hvert fald have et løfte om, at de bruger deres evner i foretagendets tjeneste. Men det strider måske mod lov og ærbarhed at sige noget sådant.

Om punkterne 5 og 6 er der blevet sagt meget venligt, og der er blevet nævnt radio og fjernsyn. Det er klart, radio og fjernsyn har også været i forslagsstillernes tanker. Noget af det, som interesserede os, var den sag, hvor man kritiserede, at fjernsynet havde bragt nogle optagelser af en prostitueret på en sådan måde, at det afgjort var et indgreb over for hendes personlige integritet. Der var sagens skæbne jo, så vidt jeg husker, den, at fjernsynet blev erklæret for ansvarsfrit; det var fuldt tilladeligt. Det mener vi er forkert.

Vi glæder os til at komme i gang med arbejdet i udvalget, og jeg takker endnu en gang for den venlige modtagelse fra alle sider.

Justitsministeren (Thestrup): Der er her stillet nogle spørgsmål til mig, og i det omfang, jeg er i stand til det, vil jeg gerne besvare dem her, men det, som jeg ikke giver nærmere oplysning om her, regner jeg med, vi kan gå igennem i det udvalg, der bliver nedsat.

Hr. Sigsgaard spurgte mig om, hvorvidt man kunne afskaffe de hemmelige kartoteker, og om vi tænkte på at gøre det. Han spurgte også om, hvad de nuværende karto-